

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Justitsministeren (Rytter): Af det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) er indbragt et Lovforslag, hvori det foreslaas, at Lenslovens Ord „Vurdering, der finder Sted i 1920“ skal rettes til „sidst skete almindelige Vurdering“. Grunden til dette Lovforslags Fremsettelse er, at Gennemførelsen af Lensloven, saaledes som Forholdene nu former sig, vil virke umaadeligt tyngende paa de Besiddelser, som endnu er tilbage, alt under Forudsætning af, at man lægger Vurderingen af 1920 til Grund. Deraf følger nemlig, at de Afgifter, som skal svares af Besidderne til Staten, for de faste Ejendommens Vedkommende skal beregnes efter Værdien, som den var i 1920, hvilket ogsaa gælder det, de skal afstaa til Successorfondene. Naar Fradragene er sket, kommer vi til det, som Ejerne skal beholde. Det bliver efter de nuværende Værdier selvfølgelig langt fra det, som man havde tiltænkt dem i 1920. Spørgsmaalet er derfor, om man kan raade Bod paa dette. Af de 75 Majorater, som der oprindeligt var, blev 42 afløst efter Vurderingen af 1920, 20 efter Vurderingen af 1924, og 2 er afløst efter Vurderingen af 1927. Der mangler endnu 11, nemlig Grevskabet Brahesminde, Grevskabet Langeland, Stamhuset Ahlefeldt, Stamhuset Lundsgaard, Stamhuset Broholm, Stamhuset Nedergaard, Stamhuset Vennerslund, Stamhuset Bidstrup, Stamhuset Tjele, Fideikommisgodset Frederiksdal, Fideikommisgodset det grevelig schimmelmannske Fideikommis.

Jeg for mit Vedkommende indser fuldt ud, at en Gennemførelse af Loven efter den Tekst, som den har nu, er haard, og at det derfor vilde være heldigt, om man kunde finde en Formulering, hvorved vi kom bort fra de værste Uretfærdigheder, som Gennemførelsen nu maaske vil medføre. Spørgsmaalet er imidlertid, hvorledes det bedst kan ske, om det kan ske paa den Maade, der her er foreslaaet, eller maaske paa en anden Maade. Gennemføres det paa den her foreslaaede Maade, vil det jo let medføre Uretfærdigheder overfor dem, som allerede har afløst, idet de nemlig har afstaaet store Kapitaler, hvis Renter er tilfaldet Staten, ligesom deres Løsøre er blevet vurderet langt højere, medens de endnu tilbageværende Besiddere jo har nydt Renterne af deres Kapitaler fuldt ud, og Vurderingen af Løsøret finder Sted efter en lavere Værdiansættelse nu. Det forekommer mig

derfor, at man ogsaa maa passe paa ikke at begaa nogen Uretfærdighed overfor de Besiddere, som allerede har afløst, og Spørgsmaalet er da, om man kan forene disse to Hensyn.

Lensnævnet har i de Aar, der er gaaet, virket paa en Maade, som har fundet Anerkendelse fra alle Sider. Det har fundet Anerkendelse hos de Partier, som oprindeligt gennemførte Loven, og det har ligeledes fundet Anerkendelse hos Besidderne. I en Bog, der for nylig er udkommet om Frijsenborg, er det udtrykkelig sagt, at fra Lensnævnets Side har man gennemført Loven paa en loyal Maade og med Tilslutning af hele Lensnævnet. Det maa derfor ogsaa virke noget overraskende, naar man i Dag i et Interview i „Nationaltidende“ læser en Redegørelse fra Grev Ahlefeldt, hvori han kommer ind paa Lensnævnets Virksomhed og bl. a. udtaler, at Grunden for hans Vedkommende til ikke at afløse bl. a. er den, at man fra Lensnævnets Side har forlangt Penge i Stedet for Jord. Dette maa bero paa en fuldstændig Misforstaaelse fra Grevens Side, og jeg haaber og gaar ud fra som givet, at han snarest muligt vil berigtige dette, idet der her maa foreligge en Misforstaaelse. Forholdet er nemlig det, at Lensnævnet aldrig nogen Sinde har antydnet dette overfor Greven og ej heller har tilsigtet eller paatænkt at gøre det.

Jeg haaber nu, at vi under Forhandlingen om Lovforslaget kan se, om man paa en eller anden Maade, som tilfredsstillende til alle Sider, kan raade Bod paa de Ulemper, som jeg her har omtalt.

Forslagsstilleren (Piper): Jeg bringer den højtærede Justitsminister en Tak for de Udtalelser, han her fremsatte. De bekræfter jo, at de Motiver, jeg har haft til at fremsætte Lovforslaget, fuldt ud begrundes dette. Idet jeg i øvrigt henviser til den Tale, jeg holdt ved Forelæggelsen, skal jeg ligesom den Gang anbefale det høje Ting at se velvilligt paa denne Sag. Saaledes som Forholdene har udviklet sig, virker Loven jo bunduretfærdigt overfor de paagældende, og derfor vil jeg henstille, at man her enes om at søge at rette den Skævhed, der er i Loven, paa den bedst mulige Maade.

Hauch: Vi har her i Tinget tidligere haft Lejlighed til at beskæftige os med det Spørgsmaal, som nu igen er draget frem. Den ærede Forslagsstiller har forelagt et Forslag den 14. November 1923, og